

OCCIANY (8) ai

Tekst nie oznacza pochyleń; o prawdopodobnie jasne (tak w ocet).

sg m D occian(e)mu (1). ◇ I occianym (4). ◇ f G occian(e)j (1). ◇ n A occian(e) (1). ◇ pl G occianych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „ocet” (8) :

a. *W skład którego wchodzi ocet (6) :*

Zestawienia: »occiany miód« = według Pliniusza napój z octu, miodu, wody deszczowej i soli używany w medycynie i jako przyprawa (1): zimnicze [wino] leczy [...] / y też to wino dawać w oczcianym miedzie/ bowiem wodność wygania. FalZioł I 62c.

»syrop occiany« [objaśnienie cf »occiany miód«] (4): Wezmi maffi piłuł łmierdzącech dwie dragmie/ maffi piłuł złyka wilczego które zową mefereon/ dragmę iednę zmieszay s firopem oczcianym FalZioł I 6d, I 44a, 99a, V 14.

Szereg: »kwaśny i occiany« (1): Czternaśta przyczyna nie łącznego rodzenia/ iedzenie brzemienny paniey/ która ieft bliżkiego złączenia/ wyfuszaiących/ kwaśnych y oczcianych pokarmow, które łcifkaią żyły y wśzytki członki. FalZioł V 18a.

b. *Mający smak lub zapach octu (2) : wino w ktorim wre to ziele z gałganem tłuczonym/ rziganie przikre oczciane załtanawia. FalZioł I 19a, V 42v.*

Synonim: kwaśny; zest.: »occiany miód«: »kwaśny miód«, oksymel.

Cf OCETNY, OCTOWY